

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Paczesna

Protokolant: Justyna Maciejak

Po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej J. S. (1), reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego – matkę K. O.

przeciwko A. S. (1)

o alimenty

I. Zasądza – poczynając od dnia 13 kwietnia 2015 r. – od pozwanego A. S. (1) tytułem alimentów na rzecz córki – J. S. (1) urodzonej dnia (...) w W. – kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej powódki – K. O. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat,

II. W pozostałej części powództwo oddala,

I. Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

II. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa,

III. Wyrokowi w punkcie I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 kwietnia 2015 r. K. O. wniosła o zasądzenie od A. S. (1) na rzecz małoletniej córki J. S. (1) alimentów w kwocie 2.000 zł poczynając od dnia wniesienia pozwu, płatną do rąk matki małoletniej powódki, do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu podała, że małoletnia J. jest córka pozwanego z ich nieformalnego związku. Od momentu wyprowadzenia się od pozwanego przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki zmuszona jest korzystać z regularnego wsparcia finansowego swojej rodziny. Podała, iż aktualnie sprawuje osobista opiekę nad córką stron, a z racji niedawno podjętego zatrudnienia w ramach stażu z Urzędu Pracy, nie dysponuje oszczędnościami, ani majątkiem, które mogłaby przeznaczyć na utrzymanie siebie oraz córki stron. Sprawowanie opieki nad dzieckiem oraz odbywanie stażu z Urzędu Pracy znacznie ograniczają aktualne możliwości zarobkowe przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki. Podała również, że po urodzeniu się córki stron to pozwany dostarczał środków finansowych, niezbędnych do utrzymania trzyosobowej rodziny. Od września (...) córka stron została zapisana do prywatnego przedszkola w S., ponieważ nie została przyjęta do publicznej placówki przedszkolnej i strony były zmuszone zapisać córkę do płatnego przedszkola z opłatą 800 zł miesięcznie. Podniosła również, że pozwany niezwłocznie po rozpoczęciu zajęć w przedszkolu oświadczył, że

całkowite koszty związane z uczęszczaniem do placówki przedszkolnej powinna pokrywać przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki mimo, że pozwany wiedział, że opłata przekracza możliwości finansowe przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki. Miesięczne koszty utrzymania małoletniej J. S. (1) kształtują się następująco: 350 zł żywność, 200 zł odzież, 50 zł kosmetyki, 80 zł - środki higieny, 800 zł przedszkole, 100 zł zajęcia dodatkowe, 50 zł kino i inne wyjścia z dzieckiem, 50 zł książki, zabawki, gadzety dla dziecka, 50 zł leczenie (leki, stałe i czasowe np. na przeziębienie), 100 zł szczepienia, 50 zł wizyty lekarskie, 350 zł wyjazdy wakacyjne/wypoczynek łącznie 2.230 zł.

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy udzielił zabezpieczenia powództwa na czas trwania postępowania w niniejszej sprawie przez zobowiązanie pozwanego A. S. (1) dołożenia na rzecz małoletniej J. S. (1) kwoty 450 zł miesięcznie płatne do rąk przedstawicielki ustawowej – matki K. O. do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 17 kwietnia 2015 r. (pkt 1), oddalając wnioski w pozostałym zakresie.

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 20 maja 2015 r. pozwany A. S. (1) uznał powództwo do kwoty 500 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniej J. S. (1) i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. Wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania, gdyż nie dał powodu do wytoczenia sprawy o alimenty. Pozwany podniósł, iż koszty utrzymania małoletniej J. zostały zawyżone na potrzeby sprawy sądowej. Wskazał, iż ma zastrzeżenia do przedstawionych miesięcznych kosztów utrzymania dziecka podając, iż każda pozycja w załączonej przez matkę małoletniej powódki tabelce budzi jego wątpliwości. Wynika z tego, że to on – jak twierdzi - robił wszystkie zakupy do domu i wie, że nigdy koszty utrzymania córki nie były tak wysokie jak przedstawia jej matka. Zdaniem pozwanego koszty utrzymania małoletniej J., w czasie gdy mieszkali razem wynosiły: żywność około 150 zł, odzież 50 zł miesięcznie, na kosmetyki średnio 30 zł miesięcznie, na środki do higieny 20 zł miesięcznie. Pozwany podał, iż zajęcia dodatkowe w postaci tańców sam opłacał córce. Nic nie wie o zajęciach rytmiki czy języków. J. nigdy nie była w kinie, ale zgadza się z tym, że takie wyjścia z dzieckiem muszą mieć miejsce. Książki, zabawki itd. kosztowały go do tej pory 20 zł miesięcznie, a leczenie także 20 zł miesięcznie. Według wiedzy pozwanego koszt szczepień jest zerowy, gdyż J. nie jest co miesiąc szczepiona (obowiązkowe szczepienia są już dla jej wieku wykonane). Wizyty lekarskie także nie generują kosztów, gdyż J. chodzi na kontrolne wizyty i w razie potrzeby do państwowej placówki, gdzie zapisał ją osobiście i jest to placówka w W. przy ul. (...). W ocenie pozwanego stały miesięczny koszt utrzymania córki to kwota ok. 1.100 zł. Będąc razem z matką małoletniej podał, że nigdy nie ponosił takich kosztów miesięcznie na J.. Uważa także, że każdy z rodziców powinien finansować swoją część wakacji, którą spędza z dzieckiem. Jest regularnie obecny w życiu J., spędza z nią dużo czasu w miesiącu i uważa, że koszty, które w związku z tym ponosi także powinny być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wysokości alimentów. Podał, iż w czerwcu 2012r. postanowił pracować na własny rachunek i prowadzić swoją firmę. Wiązało się to z początkowym brakiem generowania dochodu. Postanowił złożyć wypowiedzenie za wynajmowane mieszkanie gdyż wiedział, że za chwilę skończą mu się pieniądze i nie będzie w stanie pokrywać tak wysokich kosztów. Na swoim bankowym koncie odłożył 8.000 zł z zamiarem kupienia samochodu. Mieszkanie kosztowało 2.000 zł miesięcznie, zatem wydał całe 8.000 zł w ciągu kolejnych 2 miesięcy (na czynsz najmu oraz na życie). Już z chociażby z tego wynika, że nigdy nie miał z partnerką – matką małoletniej kosztów rzędu 2.000 zł na jednego członka rodziny (w szczególności na dziecko). Wskazał również, że w tym czasie pożyczył 13.000 zł od swojego brata i od swojej mamy, o czym matka dziecka – jego partnerka K. doskonale wiedziała, bo pieniądze były potrzebne. Po wyprowadzce z wynajmowanego mieszkania w dniu 31 sierpnia 2012 r. zamieszkali u rodziców K.. Pozwany podał, iż sercem był z dzieckiem mimo tego, iż wiedział, że nie chce mieszkać z rodzicami partnerki K. pod jednym dachem. Ponieważ nie wyobrażał sobie jednak życia bez J., więc zaryzykował. Po 3 miesiącach wyprowadził się do swojej mamy, ponieważ nie był w stanie mieszkać z rodzicami K.. Przyjeżdżał po J. w każdej wolnej chwili i zabierał ją na weekendy. Płacił na poczet J. kwotę 500 zł przelewem online na konto K. O..

K. O. na rozprawie w dniu 29 czerwca 2015 r. popierała powództwo i w toku całego procesu, aż do zamknięcia rozprawy popierała powództwo (k. 104, nagranie 00:04:27, płyta CD – k. 107; k. 145, nagranie 00:03:44, płyta CD – k. 148; k. 202, nagranie 00:04:53 i k. 207, nagranie 01:29:16, płyta CD – k. 209)

Pozwany A. S. (2) na rozprawie w dniu uznał powództwo do kwoty 500 zł miesięcznie, w pozostałej części wnosił o oddalenie powództwa i w toku postępowania podtrzymywał swoje stanowisko (k. 104, nagranie 00:04:27, płyta CD

– k. 107; k. 145, nagranie 00:04:16 i nagranie 00:13:45, płyta CD – k. 148). Na rozprawie w dniu 21 października 2015 r. uznał powództwo w kwocie 700 zł, w pozostałej części wnosił o oddalenie powództwa i podtrzymywał takie stanowisko, aż do zamknięcia rozprawy (k. 203, nagranie 00:06:26 i k. 207, nagranie 01:33:07, płyta CD – k. 209).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. (1) urodzona w dniu (...) pochodzi z nieformalnego związku (...).

Początkowo K. O. i A. S. (1) mieszkali w wynajętym mieszkaniu w W., zaś od 2013 r. zamieszkiwali w mieszkaniu zakupionym przez rodziców przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki w O.. Po porodzie przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki przebywała na urlopie macierzyńskim i osobiście zajmowała się córką J.. Gdy dziecko ukończyło trzy lata, przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki rozpoczęła aktywne poszukiwanie pracy. Od 28 stycznia 2014r. jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Strony nie zamieszkują ze sobą od dnia 27 marca 2015 r.

J. S. (1) ma 4 lata i mieszka z matką w mieszkaniu dziadków o powierzchni 70 m². Matka sprawuje nad nią opiekę. We wrześniu 2014 r. została zapisana do prywatnego przedszkola w S., ponieważ nie została przyjęta do publicznej placówki przedszkolnej. Koszt przedszkola wynosi 800 zł miesięcznie. J. jest ogólnie dzieckiem zdrowym. Przyjmowała szczepionki, których koszt wynosił 150 zł. Kolejne szczepienie na żółtaczkę wyniesie ok. 100 – 180 zł. Małoletnia widuje się z ojcem co drugi weekend, w który ojciec odbiera ją z przedszkola. Dziecko uczęszcza do przedszkola, w którym ma zapewnione posiłki. Dziecko nie ma diety. Miesięczne koszty utrzymania małoletniej wynoszą około 1.600 zł, w tym; przedszkole 800 zł, wyżywienie 200 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania: 300 zł, kosmetyki i środki czystości i higieny 30 zł, odzież i obuwie 100 zł, leki i leczenie 50 zł, inne (m.in. zajęcia dodatkowe, wyjazdy) ; 100 - 120 zł.

K. O. ma 28 lat i mieszka z córką w mieszkaniu swoich rodziców o pow. 70 m². Odbywa staż w Urzędzie Pracy. W okresie od dnia 2 lutego 2015 r. do 20 maja 2015r. pobrała świadczenia w łącznej kwocie netto 2.485,86 zł, w tym składka zdrowotna w kwocie 179,54 zł, w tym podatek w kwocie 227 zł. Jej dochody wynoszą 831 zł netto miesięcznie. Wynagrodzenie miesięczne kształtuje się w zależności od przepracowanych godzin. Nie ma własnego mieszkania ani żadnych nieruchomości. Jest współwłaścicielem ze swoją mamą samochodu O. (...) rok. prod. 2000 o wartości 7.000 zł. Opłaca przedszkole córki w kwocie 800 zł. Opłaca czynsz za mieszkanie w kwocie 540 zł i opłaca rachunki za media 100 zł. Ponosi koszty utrzymania dziecka w tym, szczepienia w kwocie 150 zł. Kolejne szczepienie na żółtaczkę to koszt ok. 100 – 180 zł, dodatkowe wyżywienie na córkę 350 zł miesięcznie. W utrzymaniu jej i córki pomagają jej rodzice.

A. S. (1) ma 31 lat i mieszka sam w wynajętym mieszkaniu (...) pokojowym o pow. 50 m^{((2))} w W.. Otrzymuje wynagrodzenie za pracę w wysokości 218,75 zł netto, zaś wysokość wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji(...)spółki za poszczególne miesiące wynosiła: za I, II, III 2015 r. – po 6.100 zł, za IV, V – po 3.700 zł. Umowę o pracę na stanowisku (...) zawarł z Prezesem Zarządu Sp. z o.o., który jest drugim współnikiem. Zarząd jest jednoosobowy. Otrzymuje odrębne wynagrodzenie za pełnienie funkcji (...) 4700 zł brutto, a oddzielne za czynności(...)218,75 zł netto miesięcznie. Ponosi miesięcznie koszty wynajmu mieszkania w wysokości 1.590 zł wraz z mediami i parkingiem. Koszty utrzymania miesięcznego wynoszą 600 zł. Ogólnie jest zdrowy. Nie posiada nieruchomości ani wartościowych ruchomości. Nie ma samochodu. Jest udziałowcem w firmie. W ubiegłym roku otrzymał dywidendę w wysokości 5.455,70 zł brutto. W roku 2014 osiągnął przychód w wysokości 69.200 zł a po odliczeniu kosztów uzyskania przychodu dochód wyniósł 68.087,50 zł. Pożyczył 70.000 zł od rodziców na spłatę karty kredytowej i zakup naczyń do nowego mieszkania. W wynajmowanym mieszkaniu ma dwa pokoje, gdyż jeden jest przygotowany dla córki. Opłaca zajęcia dodatkowe córki w kwocie 60 zł za zajęcia taneczne w przedszkolu. Utrzymuje kontakty z córką i codziennie do niej dzwoni. Wychodzi z dzieckiem na basen, do cyrku a także zabiera córkę do swojej rodziny. Dodatkowo wydaje na dziecko 200 zł miesięcznie. Po rozstaniu z matką dziecka płacił za przedszkole połowę czyli 400 zł. Nie ma nikogo na utrzymaniu poza córką. Za wyjazd dziecka ponosi koszty ok. 300 zł bez kosztów dojazdu. Na książeczkę odkłada 50

zł miesięcznie. Na córkę płaci kwotę 450 zł miesięcznie do rąk matki dziecka. Ostatni raz za przedszkole córki zapłacił w marcu 2015 r. Poniósł częściowo koszt szczepień córki.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpisu skróconego aktu urodzenia (k. 9), zaświadczenia o dochodach (k. 38), zaświadczenie o otrzymanej dywidendzie (k. 39), kopie deklaracji PIT – 37 (k. 40 – 52), kopię umowy najmu (k. 66 - 67), kopię rozwiązania umowy abonenckiej (k. 68), kopie przelewu (k. 69 – 72 i k. 74 – 79, k. 83 - 88), zaświadczenie z Urzędu Pracy (k. 95), potwierdzenie wpłaty czesnego (k. 96 – 99), faktury (k. 100 - 102), umowę najmu pożyczki (k. 115), potwierdzenie przelewu (k. 116 - 130), potwierdzenia przelewu (k. 186 – 190), zaświadczenie z Urzędu Skarbowego (k. 199), zeznań świadka J. S. (2) (k. 145 - 146, nagranie 00:15:17 – 00:28:53, płyta CD – k. 148), zeznań świadka G. S. (k. 203 – 205, nagranie 00:09:26 – 00:58:09, płyta CD – k. 209), zeznań K. O. w charakterze strony (k. 104 – 105, nagranie 00:10:25 – 00:21:02, płyta CD – k. 107; k. 205 – 206, nagranie 00:58:21 – 01:13:21, płyta CD – k. 209), zeznań A. S. (1) (k. 105 – 106, nagranie 00:22:21 – (...):47, płyta CD – k. 107, k. 206, nagranie 01:13:21, płyta CD – k. 209).

Stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt, powołanych wyżej oraz zeznań wskazanych świadków i przesłuchania stron. Prawdziwość dokumentów i fakt ich sporządzenia, jak również treść zeznań świadków – w zakresie, w jakim stanowiły podstawę ustalenia stanu faktycznego sprawy – nie budziły wątpliwości i korespondowały ze sobą, stąd zostały uznane przez Sąd za wiarygodne.

Jakkolwiek niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Określając koszty utrzymania małoletniej powódki Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak wyżywienie, ubranie, środki czystości i kosmetyki, koszty wypoczynku oraz rozrywki.

Sąd zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego krytycznie ocenił przedstawione zestawienie rozliczenia kosztów utrzymania powódek i nie dał im wiary co do wysokości wskazanych w nim kwot. Strona powodowa nie poparła innymi dowodami powyższego zestawienia w sposób nie budzący wątpliwości.

Przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki, pozwanego i świadków były w przeważającej większości wiarygodne. Sąd nie dał wiary słowom przedstawicielki ustawowej, wskazującym, iż wydatki na córkę są w takich wysokościach, jak w zestawieniu pisemnym z wyżej już wskazanych względów.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, iż matka powódki osiąga dochody wyższe niż wykazane w przedłożonym zaświadczeniu, bowiem pozwany nie wykazał innymi dowodami tego stanu rzeczy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łżenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Obowiązek alimentacyjny polega na zapewnieniu indywidualnych potrzeb uprawnionego takich jak: wyżywienie, ubranie, środki higieny osobistej, wychowanie, wykształcenie, wypoczynek i ochrona zdrowia, a także zapewnienie mieszkania i mediów. Potrzeby te winny być w danych okolicznościach usprawiedliwione. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. w sprawie o sygn. III CZP 91/86 przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego

rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy.

Oboje rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych wobec dziecka, których maksymalny zakres finansowy stanowią zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego określane nie według faktycznie osiągniętych dochodów, ale według tego, jakie dochody może osiągać zobowiązany przy założeniu, że dokłada wszelkich starań i swoje możliwości zarobkowe w pełni wykorzystuje. Ustalenie przez Sąd wysokości świadczeń alimentacyjnych w konkretnej sprawie zależy od wykazania ich dowodami przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego.

W rozpoznawanej sprawie K. O. dochodziła od pozwanego A. S. (1) na rzecz córki J. S. (1) tytułem alimentów kwoty 2.000 zł miesięcznie. Koszty utrzymania małoletniej powódki K. O. oszacowała na kwotę 2.230 zł. W ocenie Sądu koszty te są przeszacowane i nie odpowiadają rzeczywistym kosztom utrzymania małoletniej J. S. (1). Przedstawicielka ustawowa powódki, na której ciążył obowiązek wykazania, iż wydatkuje tytułem utrzymania córki wskazaną kwotę, nie udowodniła tego. Nie złożyła do akt sprawy takich dowodów, które pozwalałyby na przyjęcie, iż koszty utrzymania małoletniej kształtują się na tak wysokim poziomie. Zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę kwota nie przekraczająca 1.600 zł miesięcznie winna być wystarczająca na zaspokojenie tychże potrzeb powódki. Nawet gdyby przyjąć, iż w którymś miesiącu wydatki pochłonęłyby większą kwotę, nie można przyjąć, iż winno to się przełożyć na stałe comiesięczne wydatki. W oparciu o powyższe zasady, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, iż usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki oscylują wokół kwot 1.600 zł miesięcznie, na którą sumują się ustalone przez Sąd wydatki. Kwota niezbędna do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki winna być w ramach możliwości zarobkowych i majątkowych pokryta przez obojga rodziców.

Reasumując ten wątek zdaniem Sądu całkowita kwota utrzymania powódki w dalszym ciągu powinna być zbliżona do kwoty 1.600 zł miesięcznie, w tym; przedszkole 800 zł, wyżywienie 200 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania: 300 zł, kosmetyki i środki czystości i higieny 30 zł, odzież i obuwie 100 zł, leki i leczenie 50 zł, inne (m.in. zajęcia dodatkowe, wyjazdy) ; 100 - 120 zł.

Nadmienić należy, że pozwany nie kwestionował kwoty 1600 zł jako kosztów utrzymania powódki (zeznania pozwanego). Kwota 800 zł za przedszkole jest bezsporna, opłaty za mieszkanie ok. 600 zł również. Podnieść należy, że matka powódki – K. O. – nie posiada własnego mieszkania. Zamieszkuje z powódką w mieszkaniu użyczonym przez jej rodziców, W przypadku konieczności wynajmu 2-pokojowego (jak pozwany) mieszkania za około 1600 zł – koszty utrzymania powódki musiałyby znacząco wzrosnąć.

W zakresie przesłanek wpływających na wysokość obowiązku alimentacyjnego należy podkreślić, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, które stanowią górną granicę tego obowiązku. Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego A. S. (1) w niniejszej sprawie stała się ocena jej możliwości zarobkowych i majątkowych. W tym miejscu należy stwierdzić, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż A. S. (1) otrzymuje wynagrodzenie za pracę w wysokości 218,75 zł netto, zaś wysokość wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji(...)spółki za poszczególne miesiące wynosiła: za I, II, III 2015 r. – po 6.100 zł, za IV, V – po 3.700 zł. Firma osiąga w ubiegłych latach bardzo wysokie obroty. Poza małoletnią powódką nie ma na utrzymaniu innych osób. Wykorzystuje on w pełni, zdaniem Sądu, swoje możliwości zarobkowe. Niemniej jednak, przy takim ustaleniu, pozwany posiada takie możliwości zarobkowe, które pozwalają mu na wywiązywanie się z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego. Okoliczność, iż ponosi miesięcznie koszty wynajmu mieszkania w wysokości 1.590 zł wraz z mediami i parkingiem, a koszt swojego utrzymania miesięcznie oszacował na kwotę 600 zł - nie mogła bowiem prowadzić do rozstrzygnięcia zgodnego z jego żądaniem. Biorąc zatem pod uwagę dochody

pozwanego, koszty jego własnego utrzymania Sąd doszedł do przekonania, iż pozwany ze swych dochodów będzie w stanie wygospodarować kwotę 1.200 zł miesięcznie stanowiącą udział w $\frac{3}{4}$ kosztów utrzymania małoletniej powódki. Może również poczynić oszczędności w postaci wynajęcia mniejszego i tańszego mieszkania lub oszczędności w spółce poprzez obniżenia wynagrodzenia za prace bratu, który w spółce pozwanego zarabia kwotę 2800 zł netto miesięcznie.

Kierując się wszystkimi wyżej wymienionymi względami Sąd uznał, iż A. S. (1) winien łożyć tytułem alimentów kwotę wyższą niż uznawana przez niego ostatecznie kwota 700 zł miesięcznie. Jako taką Sąd przyjął kwotę 1.200 zł miesięcznie. Kwota ta bowiem stanowi górną granicę możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, pozwala też, uwzględniając dodatkowo obowiązek alimentacyjny K. O. na zaspokojenie uprawnionych potrzeb małoletniej powódki. Możliwości zarobkowe A. S. (1) są, zdaniem Sądu, wyższe niż K. O.. Prowadzi on działalność gospodarczą, w której wykazywał wysokie obroty, zaś jego dochody z pełnienia funkcji (...) mimo, że w ostatnich miesiącach były nieco niższe niż wcześniej -umożliwiają mu zaspokajanie potrzeb małoletniej córki w większym stopniu, niż przez K. O..

Oceniając możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji należy zawsze pamiętać, iż o wysokości alimentów nie decydują faktycznie osiągnane, czy, jak bywa to najczęściej, deklarowane dochody, a możliwości zarobkowe i majątkowe oceniane w sposób hipotetyczny, a więc takie dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. I to kryterium nie pozwalało na uwzględnienie powództwa. W sprawie zostało ustalone, iż pozwany jest młodym i zdolnym do pracy mężczyzną, posiada doświadczenie zawodowe i dlatego też w ocenie Sądu nadal posiada takie możliwości zarobkowe, które pozwalają mu o ile wykaże się należyta starannością na łożenie tytułem alimentów kwoty wyższej aniżeli deklarowana przez niego kwota po 700 zł miesięcznie na małoletnią córkę. W tej sytuacji uzasadniony wydaje się być wniosek, iż przynajmniej niektóre zmiany po stronie powoda zostały wykreowane wyłącznie na potrzeby niniejszego procesu.

Na rozstrzygnięcie sprawy miała wpływ także okoliczność, iż powód nie czyni żadnych osobistych starań o wychowanie i utrzymanie małoletniej córki. Wprawdzie utrzymuje z dzieckiem kontakty i ponosi koszty jej utrzymania podczas jej pobytu u niego. Czując się zresztą odpowiedzialny za dziecko - co deklarował - A. S. (1) winien, w imię zaspokojenia chociażby elementarnych potrzeb córki, akceptować taką sytuację, w której ten obowiązek alimentacyjny, jest i powinien być przez niego realizowany na ustalonym przez Sąd poziomie.

Kierując się wszystkimi wyżej wymienionymi względami Sąd doszedł do przekonania, iż pozwany winien łożyć na rzecz małoletniej córki kwotę wyższą niż uznawana przez niego kwota 700 zł miesięcznie, ale jednocześnie kwotę niższą niż dochodzona przez stronę powodową kwota 2.000 zł miesięcznie. Jako taką Sąd przyjął kwotę łącznie 1.200 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu jest to kwota, która stanowi obecnie górną granicę możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, pozwala też uwzględniając obowiązek alimentacyjny K. O., na zabezpieczenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej J. S. (1)..

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 2 kro, należało orzec jak w sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Dla porządku podnieść należy, iż kwota 400 zł, jaka ma wyłożyć matka powódki jako swój udział w kosztach utrzymania córki – w ocenie Sądu – przy aktualnych dochodach K. O. – jest kwota absolutnie graniczną. Jednakże matka dziecka winna dołożyć wszelkich starań w kierunku znalezienia pracy z wynagrodzeniem w wysokości co najmniej minimalnego krajowego.

Rygor natychmiastowej wykonalności został wyrokowi nadany z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. – z uwagi na wynik sprawy – znosząc je wzajemnie pomiędzy stronami..

Sąd odstąpił od obciążania pozwanej kosztami sądowymi na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 102 k.p.c. biorąc pod uwagę fakt, iż częściowo uznał powództwo a także uznając, iż

sytuacja pozwanego, na którym ciąży obowiązek utrzymania dziecka pozwala na odstąpienie od obciążania kosztami sądowymi w niniejszej sprawie.